

et direkte resultat af regeringens og Dansk Folkepartis aftale om finansloven for 2004.

Socialdemokratiet vil ikke være med til at nedlægge arbejdspladser, vi vil skabe dem. Vi har derfor stillet ændringsforslag om at afvise de besparelser på hjemmeservice og byfornyelse, som skal være med til at finansiere regeringens delaftale.

Socialdemokratiet er dybt forundret over, at regeringen ønsker at spare på hjemmeserviceordningen, en ordning, der har skabt arbejde for mange ledige og har skaffet mange flygtninge og indvandrere ind på arbejdsmarkedet, en ordning, som effektivt har begrænset omfanget af sort arbejde. Og det, der måske kan undre aller mest, er, at det er en ordning som statsministeren blot dagen inden valget lovede vælgerne ikke at ændre ved, et løfte, han uden betænkeligheder løb fra, da regeringens ufinansierede skattelettelser havde tømt kassen.

Socialdemokratiet vil en anden vej. Vi vil samtidig holde fast i byfornyelse og kvarterløft frem for at skære ned. Der er massive opgaver at løse, mange mennesker bor stadig under dårlige forhold uden de mest elementære fornødenheder som f.eks. toilet og bad. Og for mange familier bor fortsat i områder præget af nedslidning, sociale problemer og kriminalitet. Hvorfor ikke benytte den gode arbejdskraft, som bare venter på at komme i gang, til at få løst disse problemer frem for at skabe endnu flere ledige hænder?

Det er bydende nødvendigt, at vi investerer i fremtiden. Det indebærer bl.a. en investering i vores børn. Det er dem, der skal løfte vores velfærdssamfund i fremtiden.

Statsministeren siger, at der skal fødes flere børn, og det lyder jo dejligt. Det er svært at være uenig i, at børn er en gave både til den enkelte og bestemt også til fællesskabet. Men det grænser jo næsten til det komiske, når statsministeren forsøger at lancere sig selv som den store beskytter af børnefamilierne. Virkeligheden har nemlig vist det stik modsatte. For at skaffe penge til sine aftaler med Dansk Folkeparti har han valgt at sende regningen direkte videre til de danske børnefamilier: Over de kommende år vil VKO-flertallet lænse børnefamilierne for op mod halvanden milliarder kroner, og her siger Socialdemokratiet klart fra.

Socialdemokratiet vil ikke være med til at skære i flerbørnsydelsen. Det giver ganske enkelt ikke mening, når regeringen siger, at der skal fødes flere børn, og i et og samme åndedrag siger til forældrene: Jo flere børn, jo færre penge.

Her er »noget for noget« pludselig blevet en by i Rusland, og hvem ved, det kan måske forklare regeringens og Dansk Folkepartis pludselige interesse for gulagforskning.

Socialdemokratiet vil heller ikke være med til at foretage en lavere regulering af børnechecken. Det går hårdt ud over børnefamilierne, og så er det oven i købet et klart og tydeligt brud med tidligere indgåede aftaler. Socialdemokratiet vil i stedet give børnefamilierne bedre vilkår ved bl.a. at lægge et loft over priserne på daginstitutionsbetalingen på 1.000 kr. om måneden, sikre at vores børn får noget ordentligt at spise i daginstitutionerne og på skolerne og sikre flere lærere, bedre it og nyere bøger i folkeskolen.

Det er ikke kun vores børns skolegang, vi skal tage hånd om. Heldigvis lærer vi hele livet, og det skulle vi gerne blive ved med. Danmark er et videnssamfund, og en helt afgørende forudsætning for Danmarks fremtid er derfor en investering i uddannelse, oplysning og forskning.

Desværre bærer regeringens finanslovaftale med Dansk Folkeparti ikke præg af udsyn, fremsyn og plads til forskellighed. Et af de helt uforståelige forslag, som regeringen har lagt frem i dag, er at fjerne støtten til kaospilotuddannelsen.

I Socialdemokratiet forstår vi ganske enkelt ikke, hvorfor man som en tyv om natten vil give dødsstødet til en uddannelse, der har vist, at den er værd at kæmpe for. Ni ud af ti kaospiloter får arbejde umiddelbart efter uddannelse, hver fjerde starter egen virksomhed. Umiddelbart burde det være sød musik for en regering, der taler om innovation og iværksætterier. Her er der nogle unge, der vil selv og kan selv og er i stand til at skabe nye muligheder. Men også her blev det Dansk Folkepartis fordomme frem for Danmarks fremtid, der afgjorde sagen bag Finansministeriets lukkede døre.

Kl. 13.15

Det samme gjorde sig gældende for ulandssekretariatet, der helt usagligt fik kniven af finansministeren. Her bliver verdens fattigste endnu en gang taberne, når regeringen og Dansk Folkeparti sætter dagsordenen.

Også portostøtten til foreninger og organisationer blev sparet væk. Her rammer man helt ind i livsnerven for demokratiet, nemlig muligheden for forskellighed, oplysning og debat. Taberne bliver endnu en gang ganske almindelige mennesker og det danske folkestyre. Det skal vi stærkt beklage.